

ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมชาติ
SPORT SCIENCE STRATEGY MODEL FOR DEVELOPING NATIONAL
ATHLETE TEAMS

ปรภฏ ศศิประภา*

Porapod Sasiprapha*

พะยอม วงศ์สารศรี**

Payorm Wongsarnsri**

Abstract

The purpose of this study is to address the potential, readiness, imperfections and obstacles in studying problems in the procedures of sports science for developing the potential abilities of National Athletic Teams of the past and the present, and to study the strategies of past and present governments in using sports science in order to develop the ability of the aforesaid teams along with introducing appropriate transparent and tangible strategies. This study is a qualitative research using in-depth interviews as the method for gathering data from key sources. These sources included a group of 17 senior sports administrators, athletes and trainers. All of these specially selected persons influence regulations concerning strategies for the development of national sport teams. This group provided important selected data (Purposive Random Sampling). After completing the qualitative research, the researcher conducted quantitative research. The researcher conducted the quantitative research for the verification and levels of important strategies. This was done by distributing questionnaires to groups of concerned persons as a method of gathering data. These groups consisted of 493 individuals having an influence on strategies in developing sports science in order to develop national teams. From the evaluation of the qualitative data, the researcher found that the critique of the concept of methodically comparing the data could be utilized in order to interpret it for the development and structure of a National Sports Development Plan with scientific sports strategies for the development of national sports teams. The results from the qualitative critique found that sports development with regard to the scientific development of national athletic teams required further expertise in various related fields; such as, sport psychology, sport biomechanics, sport physiology, sport nutrition, sport medicine, including administrative management. This attempt to attain a strategic plan with the concerned working units was conducted prior to coordinating the activities in a common direction. The budget and equipment were inadequate and the government policies were not followed-

* บัณฑิตหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

** รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาคุณหญิงนิพนธ์

up. The research presented Six Ss: Star Strategies as follows: Establishment of a National Sports Institute for the development of athletes, Searching for Thai national team athletes by using sports science principles, Building a system to select national team athletes, Using standards to assist and test Thai National Sports Teams, Support Thai National Sports Teams, and Build upon the successes of National Sports Teams. The results of investigating all Six Ss: Star Strategies by using quantitative research found that establishing a National Sports Institute for the development of athletes was a strategic plan which all concerned persons accepted and agreed that it should be a strategy that must be brought into tangible action at the earliest time possible.

Keyword : Sport Science, Strategy

บทคัดย่อ

การศึกษารื่องยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ ความพร้อม ตลอดจนข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรค และยุทธศาสตร์ของภาครัฐในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติในอดีตและปัจจุบัน ก่อนนำเสนอยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติไทยที่เหมาะสม และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม ดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (QUALITATIVE RESEARCH) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (IN-DEPTH INTERVIEW) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (KEY INFORMANTS) ที่เป็นผู้บริหารระดับสูง นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาทีมชาติ จำนวน 17 ท่าน และดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (QUANTITATIVE RESEARCH) เพื่อตรวจสอบความคิดเห็น (VERIFICATION) และลำดับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ ด้วยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลกับยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาทีมชาติ จำนวน 493 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการนำยุทธศาสตร์มาใช้ คือ การขาดงบประมาณจากภาครัฐ และการสนับสนุนจากภาคเอกชน ทั้งด้านวิชาการ อุปกรณ์ ฐานข้อมูล และงานวิจัยกีฬา เรื่องการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนา นักกีฬาทีมชาติ ยังมีความต้องการผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์ สรีรวิทยา โภชนาการศาสตร์ และกีฬาเวชศาสตร์ รวมถึงการบริหารจัดการเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่มี การประสานงานไปในทิศทางเดียวกัน งบประมาณและอุปกรณ์ยังไม่เพียงพอและนโยบายของภาครัฐขาดความต่อเนื่อง และพบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จคือ นโยบายระดับชาติ การส่งเสริมการพัฒนา นักกีฬา บุคลากรที่มีความรู้ด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา หลักสูตรการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนา นักกีฬา เครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน สรุปได้ว่ายุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ คือยุทธศาสตร์ระดับดาวพัฒนา ศักยภาพนักกีฬาทีมชาติ “ 6 S: STARS STRATEGIES ” ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนา นักกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแสวงหานักกีฬาทีมชาติไทยด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้าง

ระบบการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม และทดสอบนักกีฬาทีมชาติอย่างมีมาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทีมชาติ จาก การตรวจสอบโดยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าทั้งผู้บริหารกีฬาระดับชาติ นักกีฬาทีมชาติ ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน ผู้จัดการทีมและผู้ช่วย ทีมแพทย์และนักวิชาการ กรรมการบริหารสมาคมเห็นด้วยมากที่สุด ในยุทธศาสตร์ที่ 1,2,3 เห็นด้วยมากในยุทธศาสตร์ที่ 4,5 ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 6 เห็นด้วยปานกลาง

คำสำคัญ : วิทยาศาสตร์การกีฬา ยุทธศาสตร์

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายในการแก้ปัญหาสังคมและส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิต ของคนในชาติให้เกิดสัมฤทธิ์ผลด้วยการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในชาติโดยใช้การกีฬาเป็นกลไกสำคัญใน การขับเคลื่อนวิถีชีวิตของประชาชน และสนับสนุนให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจต่อสุขภาพด้วยออกกำลังกาย และ เล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพอนามัยให้แข็งแรงสมบูรณ์อันนำไปสู่การมีสุขภาพที่แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี สรรค์สร้างความสามัคคี การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และสร้างระเบียบวินัยตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4. พ.ศ. 2550-2554 (กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา. 2550) ตลอดจน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สร้างชื่อเสียง และเกียรติภูมิของชาติให้ปรากฏในเวทีระหว่างประเทศ อันเป็นการสร้างภาพลักษณ์ในเรื่องศักดิ์ศรี เกียรติภูมิของ ประเทศ

สำหรับ วงการกีฬาของประเทศไทย มีการพัฒนาการกีฬาระดับชาติ ตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2531 หากแต่ยัง ปราศจากแผนงานหรือแนวทางหลักในการดำเนินการทำให้การพัฒนาการกีฬาของไทย ขาดความเป็นระบบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างดำเนินงานไปตามแนวทางของตน ขาดความความเป็นเอกภาพทั้งในเชิงนโยบายและ การปฏิบัติ แม้ว่า ภาครัฐจะดำเนินการพัฒนาการกีฬามาเป็นเวลานานกว่า 20 ปี เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางการ กีฬาของประเทศสู่มาตรฐานสากล แต่ยุทธศาสตร์การพัฒนาวissenschaftการกีฬาและการนำนโยบายของชาติ ไปปฏิบัติยังไม่มีแนวทางที่เป็นรูปธรรม (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2550) โดยเฉพาะ อย่างยิ่งยังไม่มียุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาชัดเจน ได้ส่งผลให้การพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาไทย เป็นไปอย่างไม่มีทิศทาง ต่างฝ่ายต่างทำ การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนาความ สามารถของ นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศและมีอาชีพนั้นยังมีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ จึงจำเป็นที่จะต้องทำการ ศึกษา เรื่องของการปรับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาวissenschaftการกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมชาติอย่างเหมาะสม จะส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการด้านการเตรียมความพร้อมและการฝึกสอน ซึ่งหากประสบความสำเร็จตามคาดหมายแล้ว สังคม ประเทศชาติก็จะได้รับเกียรติยศ ชื่อเสียง และเป็นผลพลอยต่อเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพของประชาชนโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษายุทธศาสตร์ด้านการนำวิทยาศาสตร์ การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬาทีมชาติ เพื่อให้เกิดแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีมาตรฐาน มีความ ชัดเจน มีส่วนช่วยให้การพัฒนาสร้างนักกีฬาทีมชาติสู่ความเป็นเลิศ สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และ สร้างเกียรติภูมิให้แก่ประเทศ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อบกพร่องของแผนพัฒนาการกีฬาในด้านการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้เพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติ
3. เพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้เพื่อการพัฒนาทีมชาติ

ระเบียบวิธีวิจัย

ได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ โดยใช้กรอบความคิดทฤษฎีในเรื่องการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์และวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นกรอบในการวิจัย ด้วยวิธีการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Survey) ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬา โดยเนื้อหาของเอกสารที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ศึกษาแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์เพื่อให้ทราบถึงกรอบแนวทางในการกำหนดแผนและการพัฒนายุทธศาสตร์ระดับประเทศซึ่งมีผลต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมของประเทศ
2. ศึกษานโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการกำหนดนโยบายและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม
3. ศึกษากระบวนการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ทราบถึงกรอบแนวทางและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนานักกีฬากระทำได้อย่างดีขึ้น
4. ศึกษายุทธศาสตร์และนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวกับการเตรียมและการพัฒนานักกีฬา เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายภาครัฐสำหรับดำเนินการพัฒนานักกีฬาและนักกีฬาไทยรวมถึงการศึกษาจากเอกสารเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานการกีฬา ในขั้นตอนถัดมาเป็นการสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่เป็นผู้บริหารระดับสูง นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนานักกีฬาทีมชาติเพื่อการพัฒนาทีมชาติ จำนวน 17 ท่าน (อคิน รพีพัฒน์ และอื่น ๆ.2546) และดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อตรวจสอบความคิดเห็น (Verification) และลำดับความสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ ด้วยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เกี่ยวข้องและมีอิทธิพลกับยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาทีมชาติ จำนวน 493 คน

ภายหลังจากที่ได้เก็บข้อมูล จัดหมวดหมู่ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงนำไปสู่การเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ทั้งหมดให้มาอยู่ในประเด็นที่สอดคล้องกัน เพื่อให้เกิดความง่ายต่อการวิเคราะห์ ทั้งนี้การเรียบเรียงข้อมูลจะนำไปสู่การสังเคราะห์ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติให้ได้รูปแบบตัวอย่างที่เหมาะสม โดยประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เก็บมาได้ผนวกรวมกับหลักทฤษฎีและแนวความคิดด้านการจัดการภาครัฐทั้งในส่วนของนโยบายสาธารณะ และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายหลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นตัวแทนของยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติในหลายมิติแล้วก็ดำเนินการอภิปรายผลการวิเคราะห์ โดยการอภิปรายนี้ เพื่อให้เห็นถึงแนวทางการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม

ผลการวิจัย

พบว่า นโยบายของภาครัฐยังเป็นเช่นในอดีตที่ยังไม่ได้พัฒนาไปจากเดิม ในขณะเดียวกัน ยังคงประสบปัญหาขาดแคลนทรัพยากรทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและผู้รับผิดชอบที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาในปัจจุบันมีการพัฒนาในเชิงวิชาการทั้งในด้านการศึกษาและการวิจัยพัฒนาดีขึ้น มีการเปิดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์การกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงต่างๆ กว้างขวางมากขึ้นทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ทำให้มีกำลังคนที่จะรองรับการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาไปพัฒนานักกีฬาได้มากขึ้น แต่ก็ยังขาดองค์กรที่จะเป็นผู้นำในการบูรณาการปัจจัยเอื้ออำนวยเหล่านี้ ให้มารวมตัวกันเพื่อให้เกิดเป็นปัจจัยที่เป็นจุดแข็งในการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ สำหรับในเรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬานับว่ามีประโยชน์มากและจะอำนวยต่อความยั่งยืนในการพัฒนาการกีฬา แต่จะต้องใช้ความร่วมมือและความพยายามเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่จะยกระดับการกีฬาของไทยให้ทัดเทียมประเทศที่เจริญแล้วเป็นเรื่องท้าทายความสามารถและความพยายามสำหรับคนไทยที่รักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง จึงต้องอาศัยปัจจัยดังนี้ โครงสร้างการบริหารที่เข้มแข็ง มีการกระจายไปทุกภูมิภาค มีระบบเชื่อมต่อถึงระดับชาติและนานาชาติ ตามหลักเกณฑ์ที่สหพันธ์กีฬานานาชาติกำหนด นักกีฬาจะต้องมีความพร้อมในทุกๆ ด้านในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ซึ่งต้องใช้วิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยในการเตรียมความพร้อมนี้ ซึ่งเป็นมาตรฐานที่ใช้กันทั่วโลกอย่างแพร่หลาย ด้วยการการพัฒนาวิทยาศาสตร์ การกีฬาที่จะต้องมีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ที่ทันสมัย บุคลากรที่ชำนาญ ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ จัดตั้งเป็นศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีประสิทธิภาพของในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬา มาใช้เพื่อพัฒนานักกีฬาทิมชาติ

ทั้งนี้ จากผลการวิจัยสามารถกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทิมชาติให้ประสบความสำเร็จ ในขณะที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป็น แผนยุทธศาสตร์ “6 Ss: Stars Strategies” (ยุทธศาสตร์ระดับดาวพัฒนาศักยภาพนักกีฬาทิมชาติ) ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์รวม 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาแห่งชาติ หรือ Set up จากการ สัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้บริหารระดับสูง จำนวน 17 คน มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันในเรื่องยุทธศาสตร์การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาแห่งชาติ สรุปว่า ปัญหาสำคัญคือการขาดประสิทธิภาพ ในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติให้มีความเป็นรูปธรรม จึงสมควรให้ทุกองค์กรกีฬาเร่งดำเนินการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศตามกระบวนการพัฒนาจากบนสู่ล่าง อย่างเป็นระบบพร้อมกับการจัดตั้งองค์กรประสานงานการกีฬาที่มีศักยภาพในการประสานเพื่อให้เกิดรูปแบบของกระดุมความคิด และหล่อหลอมแนวความคิดให้เกิดความเป็นเอกภาพ โดยการจัดระบบงานให้เป็นหน่วยงานที่ประสานงานเพื่อสนองพันธกิจของสถาบัน ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการที่ 1 การพัฒนาเครือข่ายและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาทั้งในและต่างประเทศ โครงการที่ 2 การเผยแพร่และสร้างความรู้ ความเข้าใจ โครงการที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำฐานข้อมูล และ โครงการที่ 4 ให้คำปรึกษากับสมาคมกีฬาและบุคลากรกีฬาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

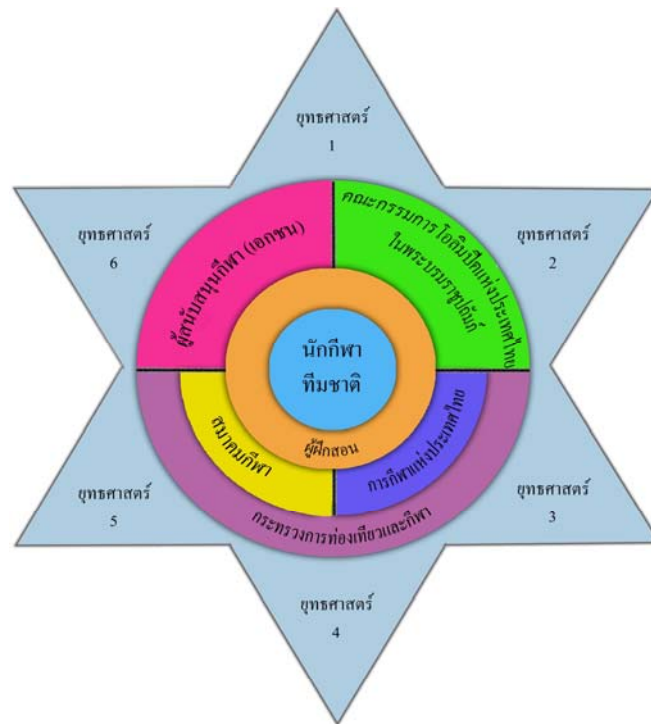
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยุทธศาสตร์การแสวงหานักกีฬาทิมชาติ หรือ **Search** พบว่า ด้วยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการคัดเลือกนักกีฬา โดยพิจารณาจากพรสวรรค์และคุณลักษณะของตัวนักกีฬาว่ามีความเหมาะสมกับประเภทกีฬาใด แล้วจึงนำไปสู่ระบบความสามารถของนักกีฬา โดยการประยุกต์วิทยาศาสตร์การกีฬาให้กับตัวนักกีฬา ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการที่ 1 การแสวงหานักกีฬาทิมชาติ โครงการที่ 2 การศึกษาพัฒนาสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และ โครงการที่ 3 การให้ความรู้แก่นักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องในการเตรียมตัว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยุทธศาสตร์การสร้างระบบมาตรฐานเพื่อการคัดเลือกนักกีฬาทิมชาติให้มีมาตรฐาน หรือ **Select** พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมีความคิดเห็นที่ตรงกัน เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมา การคัดเลือกนักกีฬายังขาดการประสานระหว่างสมาคมกับหน่วยงานที่จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน สอดคล้องกับ Cho (1979). จะมีผลต่อการขับเคลื่อนการกีฬาให้ก้าวสู่ความเป็นมาตรฐานในทุกๆระดับ ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการที่ 1 โครงการพัฒนาบุคลากรทางกีฬาให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือก โครงการที่ 2 โครงการจัดระบบด้านการบริหารจัดการกีฬา และ โครงการที่ 3 โครงการจัดทำงานวิจัยและสร้างนวัตกรรมด้านกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและระบบทดสอบความสามารถ หรือ **Support** สอดคล้องกับชัยสิทธิ์ ภาวิลาส (2549) กล่าวคือ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและทางกายภาพด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ทันสมัย การพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศนั้น นอกจากนักกีฬาจะอาศัยพรสวรรค์แล้ว ยังต้องอาศัยความรู้ ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วยอีกด้วย ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการที่ 1 การสร้างให้เกิดความเข้าใจในระบบการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โครงการที่ 2 การส่งเสริมให้เกิดการหาผู้สนับสนุนกีฬา และ โครงการที่ 3 การทดสอบนักกีฬาทิมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ยุทธศาสตร์การสนับสนุนนักกีฬาทิมชาติเพื่อการแข่งขันระดับสูง (**High Performance**) หรือ **Supplied** สอดคล้องกับ สมบัติ คุรุพันธ์ (2548) กล่าวคือ ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น มุ่งเน้นในการส่งเสริมให้นักกีฬาและนักกีฬาผู้พิการร่วมการแข่งขัน และพัฒนาความสามารถและทักษะ เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬาทั้งในและภายนอกประเทศ รวมถึงการพัฒนาบุคลากรทางกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล ประกอบด้วย 4 โครงการ คือ โครงการที่ 1 จัดทำข้อตกลงร่วมในการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬากับสมาคมกีฬา โครงการที่ 2 การจัดหาและว่าจ้างผู้ฝึกสอนที่เชี่ยวชาญ โครงการที่ 3 การสนับสนุนการให้ความรู้ในอาชีพกีฬา และ โครงการที่ 4 การสนับสนุนจากสปอนเซอร์กีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ยุทธศาสตร์การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทิมชาติ หรือ **Success** ข้อคิดเห็นผู้ให้ข้อมูล สำคัญ 17 ราย เห็นว่าบุคลากรทางกีฬาที่เกี่ยวข้องควรมีความรู้และความเข้าใจในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ประกอบด้วย 3 โครงการ คือ โครงการที่ 1 การสร้างความสำเร็จในด้านโครงสร้าง โครงการที่ 2 การสร้างความสำเร็จ ในด้านระบบ และโครงการที่ 3 การสร้างความสำเร็จในด้านกลยุทธ์



โมเดล "Star Strategies" (ยุทธศาสตร์รูปดาว)
รูปแบบ ยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬามืออาชีพ

นอกจากนี้ ได้นำแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปตรวจสอบความคิดเห็นและลำดับความสำคัญโดยวิธีเชิงปริมาณอีกครั้งหนึ่งด้วยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 493 คน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับและเดินไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 28 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และคณะนักกีฬาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ณ กรุงโดฮา ประเทศ กาตาร์ ได้รับกลับมา 493 ฉบับ มีผลการวิเคราะห์ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬา ทีมชาติ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 และเมื่อพิจารณารายยุทธศาสตร์พบว่า เห็นด้วยมากที่สุด 3 ยุทธศาสตร์คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดตั้งสถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนา นักกีฬาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแสวงหานักกีฬาทีมชาติด้วยหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างระบบมาตรฐานเพื่อการคัดเลือกนักกีฬาทีมชาติ สำหรับ ความคิดเห็น เห็นด้วยมาก ในยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมและทดสอบนักกีฬาทีมชาติอย่างมีมาตรฐาน และยุทธศาสตร์ที่ 5 การสนับสนุนนักกีฬาทีมชาติเพื่อการแข่งขันระดับสูง ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 6 การสร้างความสำเร็จให้นักกีฬาทีมชาติ เห็นด้วยปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้จัดทำข้อเสนอแนะของการวิจัย โดยจัดแบ่งออกเป็น 2 ส่วนต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการนำยุทธศาสตร์ไปใช้ภาครัฐหรือรัฐบาลควรเป็นผู้เริ่มต้นระดับนโยบายของชาติ เพื่อให้เกิดการประสานงานในระดับล่าง รวมทั้งจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมกับหน่วยงานต่างๆ ที่จะต้องมีการปรับ เพื่อนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะร่วมสนับสนุนการนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนานักกีฬาทีมชาติ อย่างเป็นทางการและต่อเนื่องจนประสบความสำเร็จ

1.2 ควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ที่มีวัตถุประสงค์ ลำดับขั้นตอน บุคลากร ผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน ดังนี้

1.2.1 มีนโยบายหรือแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬา เรื่องการผลิตและพัฒนาบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬาและนักกีฬา ให้มีความสัมพันธ์กับการใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาทีมชาติ

1.2.2 มียุทธศาสตร์การส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์การกีฬา การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยพัฒนา การนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปพัฒนาศักยภาพนักกีฬา โดยมีหน่วยงานหลักที่จะรับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติการ

1.2.3 สร้างและพัฒนาบุคลากรจำนวนมากที่มีความรู้ด้านกีฬาและวิทยาศาสตร์การกีฬาให้ตรงกับความต้องการ โดยรวมของวงการกีฬาทั้งหมดของประเทศ

1.2.4 จัดให้มีนักวิทยาศาสตร์การกีฬาที่มีความรู้ความชำนาญอย่างมาก มีหน่วยงานที่มีความสามารถ ให้ความรู้และฝึกฝนบุคลากรจนสามารถถ่ายทอดความรู้และสามารถที่จะช่วยให้อำนาจในกระบวนการต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์การกีฬาได้

1.2.5 บริหารจัดการและสนับสนุนสถาบันการศึกษาจำนวนมากที่ให้ความรู้ด้านการกีฬา และวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อให้มีเครือข่ายกับสถาบันและสถานศึกษาในการเปิดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่สามารถให้ความร่วมมือและการสนับสนุนในการพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อการพัฒนานักกีฬาทีมชาติด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างต่อเนื่อง

1.3 ควรมีการจัดการข้อมูล เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนานักกีฬามีอยู่มาก และเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย ที่จัดกระจายอยู่ตามสถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา ควรมีการรวบรวมและแบ่งปันเพื่อการใช้งานตามความเหมาะสมและเพื่อประโยชน์ต่อนักกีฬาทุกประเภทของประเทศ

1.4 ควรมีการจัดให้มีการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศ อื่นใดก็ตามโดยมีรัฐบาลเป็นศูนย์กลางกระจายการสนับสนุนไปยังนักกีฬาประเภทต่างๆอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ทั้งด้านงบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือ บุคลากร ข้อมูล หรือการสนับสนุน ในรูปแบบอื่น ๆ ที่จะมาให้กับวงการกีฬาของประเทศควรมีการเผยแพร่แนวคิดใหม่สู่สาธารณะ เพื่อปลูกและสร้างกระแสนิยม เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของวิทยาศาสตร์การกีฬา และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและวัฒนธรรมในการเล่นกีฬา การฝึกฝน ผลักดันให้เกิดการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปสู่นานาชาติ

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ศึกษาโครงสร้างและการบริหารจัดการ
- 2.2 ศึกษาโครงสร้างในแง่ของกฎระเบียบ และข้อบังคับในการจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมาดูแล
- 2.3 ศึกษาความเป็นไปได้เรื่องการจัดทำฐานข้อมูลด้านนักกีฬาทีมชาติอย่างมีระบบ และเป็นระเบียบ
- 2.4 การกำหนดยุทธศาสตร์การนำวิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อการพัฒนาทีมชาติ เป็นแผนปฏิบัติที่นำไปแก้ไขปัญหา การพัฒนานักกีฬาของชาติ
- 2.5 เพื่อหาแนวทางปฏิบัติด้านการพัฒนานักกีฬาโดยการนำยุทธศาสตร์ทั้ง 6 และโครงการต่างๆที่ได้จากวิจัยครั้งนี้ ไปทำการวิจัยเพิ่มเติมในกลุ่มนักกีฬา กลุ่มอื่นๆ เช่น นักกีฬาอาชีพ หรือนักกีฬาคนพิการ

ในท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอเสนอปัจจัยสู่ความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาทีมชาติคือเครือข่ายกับภาคเอกชน ผู้สนับสนุนต่างๆที่มีความสำคัญ อีกทั้งความร่วมมือ ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ และการทำงานของเจ้าหน้าที่ให้มีความเชี่ยวชาญ ด้านภาษาต่างประเทศ และความสามารถในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความเป็นไทยที่ประกอบด้วยคุณงามความดี ด้านจริยธรรม และวัฒนธรรมองค์กรที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่มีศักยภาพ และมีการทำงานที่เป็นหน้าตาของประเทศชาติ และสามารถนำนักกีฬาไทยไปสู่ชัยชนะในการแข่งขันระดับนานาชาติและสร้างชื่อเสียงเกียรติประวัติให้กับประเทศไทยสืบไป.

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). **แผนแม่บทการวิจัยการกีฬา ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2547-2549)**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2550). **ผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา**. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. (2550). **แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550-2554)**. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- ชัยสิทธิ์ ภาวิลาส. (2549). **การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สมบัติ คุรุพันธ์. (2548). **สภาพการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3** วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา. กรุงเทพฯ
- อดิน รพีพัฒน์ ม.ร.ว.และอื่นๆ. (2546) **เทคนิคการเก็บข้อมูล**. จุลสารไทยคดีศึกษา. กรุงเทพฯ
- Cho, K. M. (1979). **Attitude of Korean National Athletes and Coaches toward Athletics Participation**, Dissertation Abstracts Internationals. 52(5).